

16.11.2016

MIETINTÖ

YMP-välineistä hintojen epävakauden vähentämiseksi maatalousmarkkinoilla
(2016/2034(INI))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

Esittelijä: Angélique Delahaye

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
PERUSTELUT.....	12
BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	16
LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA.....	20

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

YMP-välineistä hintojen epävakauden vähentämiseksi maatalousmarkkinoilla (2016/2034(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013, (EU) N:o 1307/2013 sekä (EU) N:o 1308/2013, joissa määritellään Euroopan unionin yhteinen maatalouspolitiikka,
  - ottaa huomioon Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle maaliskuussa 2016 laaditun tutkimuksen, joka koskee jäsenvaltioiden kaudeksi 2014–2020 käyttöönottamien riskienhallintavälineiden tilannekartoitusta jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A8-0339/2016),
- A. toteaa, että epävakaas ja hintojen vaihtelu ovat aina olleet luonteenomaisia maatalousmarkkinoille ja että viime vuosina niistä on tullut kysyntään, tarjontaan ja hintoihin liittyvien toisiaan nopeaan tahtiin seuraavien häiriöiden vuoksi maatalouden rakenteellinen ominaispiirre sekä unionin tasolla että maailmanlaajuisesti;
- B. ottaa huomioon, että maatalouden on vastattava maailman väestönkasvun aiheuttamaan suureen haasteeseen samalla kun merkittävä osa maailman väestöstä kärsii aliravitsemuksesta ja maatalousmarkkinoiden tuotannon vaihtelut sekä kysynnän ja tarjonnan epätasapaino jatkavat kasvuaan;
- C. toteaa, että ilmastonmuutos ja maatalouden tuholaiset vaikuttavat kielteisesti maatalouden tuotantomääriin ja että ilmastonmuutoksen näkyvät vaikutukset, kuten kuivuus ja tulvat, lisäävät hintavaihteluja;
- D. ottaa huomioon, että hintojen epävakauteen voivat vaikuttaa ratkaisevasti myös makrotaloudelliset olosuhteet, esimerkiksi sellaiset rakenteelliset tekijät kuin vaihtokurssit, energian ja lannoitteiden hinnat ja korkotasot sekä maatalousmarkkinoilla tapahtuva keinottelu;
- E. toteaa, että EU:n ulkopuolella maatalousmarkkinoiden keskeiset maailmanlaajuiset toimijat ovat ottamassa käyttöön toimintapolitiikkoja, joilla pyritään vähentämään epävakautta, ja että maatalouden G20-ryhmä on myös ryhtynyt käsittelemään kysymystä kestävästä kehityksestä osalta toteuttamalla toimia, joilla torjutaan maatalousperäisten raaka-aineiden hintojen liiallisen epävakauden kielteisiä vaikutuksia elintarviketurvaan;
- F. ottaa huomioon, että maailman kaikilla alueilla on omat tuotantomallinsa ja ne toteuttavat erilaisia ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä toimenpiteitä, joilla

voi olla vakavia vaikutuksia tuotannon kustannushintaan, ja toteaa, että eurooppalaisten viljelijöiden pitäisi pystyä kilpailemaan maailmanmarkkinoilla;

- G. ottaa huomioon, että poliittiset valinnat, kuten kauppasaartojen toimeenpano, voivat lisätä maataloustuotteiden hintojen epävakautta;
- H. toteaa, että Euroopan unionilla ei tällä hetkellä ole todellista turvaverkkoa markkinoiden epävakaan hillitsemiseksi, mikä heikentää merkittävästi viljelijöiden halukkuutta jatkaa toimintaa EU:n alueella;
- I. ottaa huomioon, että viime vuosikymmeninä markkinoiden avautuminen ja talouden globaalistumiseen johtaneet valinnat erityisesti WTO-sopimusten tai kahdenvälisten kauppasopimusten vaikutuksesta ovat mahdollistaneet markkinoiden suuremman joustavuuden mutta ne ovat myös osaltaan lisänneet hintojen epävakautta maataloudessa;
- J. ottaa huomioon, että viljelijöiden tuotantokustannukset ja tilojen velka ovat jatkuvasti kasvaneet, ja toteaa, että vuosina 2005–2010 EU:sta hävisi 2,4 miljoonaa maatilaa, minkä seurauksena maaseutualueilla menetettiin huomattava määrä työpaikkoja;
- K. ottaa huomioon, että maatalousmarkkinat, joilla tarjonta ja kysyntä kohtaavat, ovat luonteeltaan epävakaat, taloudellisten toimijoiden läsnäololla on taipumusta lisätä tätä epävakautta ja elintarvikkeiden maailmanlaajuinen kysyntä joustaa huonosti maataloustuotteiden tarjonnan mukaan, ja toteaa, että tämä lisää todellisen tai oletetun epävakaan vaikutusta markkinatoimijoihin, mikä vaikuttaa joskus huomattavasti maataloustuotteiden hintoihin;
- L. katsoo, että finanssitalouden korostuminen maailmantaloudessa ja tähän liittyvä keinottelu saattavat vaikuttaa maatalousmarkkinoihin ja lisätä niiden epävakautta ja hintojen epätasapainoa, kun maatalousperäisiä raaka-aineita käytetään yksinomaan rahoitusomaisuutena; toteaa, että kuten vuoden 2008 hirvittävät nälkämellakat osoittivat, tämä finanssitalouden liiallinen korostuminen voi olla tuhoisaa ja eettisesti tuomittavaa, jos se uhkaa maailman huonoimmin ravittujen ja köyhimpien väestöryhmien elintarviketurvaa;
- M. ottaa huomioon, että Euroopan unionin vastuulla on edistää elintarviketurvaa Euroopassa ja parantaa eurooppalaisten viljelijöiden ja puutarhayrittäjien kilpailuasemaa maailmanmarkkinoilla;
- N. ottaa huomioon, että maatalousala ja maatalouselintarvikeala ovat tärkeitä EU:n talouden kannalta ja että ne voivat edistää kestävästä kasvusta;
- O. ottaa huomioon, että hintojen epävakaas luo paljon epävarmuutta tuottajien ja kuluttajien keskuuteen, kun tuottajat kokevat tulonsa, investointikapasiteettinsa ja siten toimintansa pitkän aikavälin kannattavuuden uhatuiksi hintojen ollessa alhaiset, ja elintarvikkeiden korkeat hinnat puolestaan saattavat heikentää kuluttajien mahdollisuutta hankkia elintarvikkeita ja perushyödykkeitä, mikä johtaa kriisitilanteisiin;

- P. ottaa huomioon, että hintojen epävakaas on vahingollista maatalousalalle ja maatalouselintarvikealalle, haittaa investointeja, kasvua ja työllisyyttä alueilla ja voi myös haitata vakavasti kuluttajien elintarvikkeiden saantia, elintarviketurvaa ja YMP:n asianmukaista toimintaa;
- Q. toteaa, että hintojen epävakaas vaikuttaa viljelijöiden kykyyn investoida ja luoda työpaikkoja, mikä ei ole kannustavaa nykyaikaistamisen, innovoinnin, nuorten viljelijöiden ja sukupolvenvaihdon kannalta;
- R. ottaa huomioon, että korkealaatuisen ruoan lähteenä toimiva kestävä maatalous voidaan varmistaa vain, jos viljelijöiden saamat tuottajahinnat ovat riittävät ja kattavat kaikki kestävä tuotannon kustannukset;
- S. ottaa huomioon, että ”digitaalisen vallankumouksen” yhteydessä Euroopan markkinoiden suurempi avoimuus ja oikea-aikainen tiedonsaanti muiden välineiden ohella voivat osaltaan rajoittaa markkinoiden ja hintojen epävakautta, kun talouden toimijat saavat paremmin ja objektiivisempaa tietoa maatalousmarkkinoiden kehityksestä, auttaa suojaamaan paremmin viljelijöiden tuloja ja toimia vastapainona maatalousmarkkinoilla tapahtuvalle keinottelulle;
- T. ottaa huomioon, että vuonna 2013 uudistettu YMP sisältää maaseudun kehittämissä politiikan mukaiset riskienhallintavälineet ja että ainoastaan 2 prosenttia toisen pilarin talousarviosta ja 0,4 prosenttia YMP:n talousarviosta käytetään nykyään näihin välineisiin;

Nykytilanne ja tavoitteet

1. katsoo, että viljelijät joutuvat kokemaan yhä enemmän hintojen epävakautta useiden eri syiden, kuten maatalousmarkkinoiden epävakauden ja epätäydellisuuden, maatalousmarkkinoiden globaalistumisen ja monimutkaisuuden, ilmaston oikullisuudesta johtuvan tarjonnan lisääntyvän vaihtelun, terveysriskien lisääntymisen ja hauraan elintarviketasapainon vuoksi;
2. katsoo, että on tarpeen toteuttaa entistä tehokkaampaa ja johdonmukaisempaa kohdennettuja EU:n ja kansallisen tason välineitä sisältävää politiikkaa, jotta voidaan varmistaa monitoiminnallinen ja kestävä maataloustuotanto sekä oikeudenmukaiset ja kannattavat hinnat kaikkialla unionissa, lieventämällä hintojen epävakaudelle eniten altistuviin toimijoihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia;
3. toteaa, että hintojen epävakaas ei näy samalla tavalla kaikilla maatalouden aloilla ja että julkisen politiikan välineitä tai asianomaisten toimijoiden lievennysstrategioita on hienosäädettävä kunkin alan sekä viljelijöiden todellisten, tämänhetkisten ja tulevien riskien mukaan;
4. toteaa, että vaikka Euroopan unioni vähentää maatalouteen kohdistamaansa strategista tukea, sen kilpailijat maailmanmarkkinoilla, kuten erityisesti Yhdysvallat, Brasilia ja Kiina, myöntävät huomattavia ja entistä suurempia määriä julkisia varoja uusien riskipolitiikkamallien kehittämiseen ja välineisiin, joilla ne suojelevat viljelijöitään hintojen epävakauden vaikutuksilta;

5. korostaa, että Euroopan unioni on ainoa maatalouden toimija, jonka maatalouspolitiikka perustuu tuotannosta irrotettuun tukeen ja joka on samalla purkanut strategista tukeaan maataloudelle vuosien varrella;
6. panee merkille, että vuoden 2014 maatalouslaissaan Yhdysvallat on kehittänyt erityisiä vakuutus sopimuksia maatalouden eri aloille;
7. korostaa, että YMP on kehittynyt jatkuvasti viime vuosikymmeninä ja että sen tärkeimmät tavoitteet, eli kohtuullisen elintason varmistaminen viljelijöille sekä kohtuuhintaisten elintarvikkeiden tarjoaminen kuluttajille vakaasti ja turvallisesti, ovat edelleen päteviä;
8. korostaa tässä yhteydessä sitä, että unionin yhteinen politiikka on erittäin tärkeä alalle, joka on vastuussa ruokaturvasta ja elintarviketurvallisuudesta ja jonka rooli luonnonvarojen käytössä sekä maaseutualueiden kestävässä talous- ja ympäristökehityksessä on keskeinen;
9. korostaa, että on tärkeää hyödyntää YMP:n ja EU:n muiden toimintapolitiikkojen välisiä synergioita;
10. panee merkille, että YMP:n viimeaikaisten uudistusten yhteydessä suora tuki on lähes täysin irrotettu tuotannosta, suorien tukien lähentämisprosessia on jatkettu ja yhteiskunnalliset ja erityisesti ympäristöön liittyvät huolenaiheet on otettu entistä paremmin huomioon;
11. panee huolestuneena merkille erityisesti yhteiseen markkinajärjestelyn (YMJ) piiriin kuuluvia toimia varten tarkoitettujen YMP:n talousarviomäärärahojen vähentymisen vuosien aikana, mikä antaa mahdollisuuden YMP:n uudelleenkansallistamiseen ja heikentää oikeudenmukaisia ja yhdenvertaisia toimintaedellytyksiä EU:n sisämarkkinoilla;
12. korostaa, että EU:n maanviljelijöiden keskimääräiset vuositulot ovat viime vuosikymmenen aikana polkeneet paikallaan tai jopa pienentyneet, kun taas tuotantokustannukset ovat jatkuvasti nousseet, minkä seurauksena tilojen määrä on vähentynyt merkittävästi ja maaseutualueita uhkaa monien työpaikkojen menettäminen;
13. katsoo, että komission olisi käytettävä kaikkea käytössään olevaa taloudellista liikkumavaraa yhden yhteisen markkinajärjestelyn puitteissa;
14. pitää valitettavana, että hintojen epävakauden kielteisten vaikutusten vähentämiseen ja markkinahäiriöiden hallitsemiseen tarkoitettujen yhden yhteisen markkinajärjestelyn välineiden käyttöönotto on ollut hyvin hidasta;
15. korostaa, että suurin osa riskienhallintavälineistä, keskinäisistä rahastoista ja maaseudun kehittämisohjelmista myönnettyistä tulojen vakauttamisvälineistä ja vakuutusvälineistä pannaan täytäntöön epätasaisesti ja niiden määrärahat ovat rajalliset;
16. suosittaa siksi tehostamaan nykyisiä toisen pilarin mukaisia toimenpiteitä, jotta voidaan parantaa Euroopan maatalouden kilpailukykyä ja ottaa tuottajajärjestöt tiiviisti mukaan täytäntöönpanoprosessiin;

17. kehottaa komissiota tekemään perusteellisen analyysin YMP:n toisessa pilarissa esitettyjen välineiden vähäisen käytön ja yhden yhteisen markkinajärjestelyn epätyydyttävän täytäntöönpanon syistä, jotta asiaa koskevia säännöksiä voidaan tarkastella uudelleen sen mukaisesti;
18. korostaa, että on tärkeää säilyttää nykyisen YMP:n mukaiset tuotannosta irrotetut suorat tuet yhdessä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän kanssa, koska ne ovat korvaus julkisista palveluista sekä tärkeä tekijä viljelijöiden tulojen varmistamisen ja heidän taloutensa vakauden säilyttämisen kannalta;
19. korostaa kuitenkin, että nykyisessä YMP:ssä, josta puuttuvat herkästi reagoivat ja tehokkaat välineet, ei ole puututtu riittävästi maatalousmarkkinoilla havaittavaan entistä suurempaan epävakauteen eikä annettu viljelijöiden vastata markkinasignaaleihin tai kehittää ratkaisuja hintojen muutoksista selviämiseksi;
20. kehottaa komissiota toteuttamaan pikaisesti toimia, joilla tuetaan maatalousalaa syrjäisimmillä alueilla, vuoristoalueilla ja heikommassa asemassa olevilla alueilla, joilla tuotantoon, sadonkorjuuseen ja tuotteiden markkinointiin niiden tuotantoalueiden ulkopuolella liittyvät kustannukset ovat paljon korkeammat kuin muilla alueilla, ja laatimaan erityisiä indikaattoreita turvaverkkotoimien käyttöön ottamiseksi näiden alueiden maatalousmarkkinoilla;
21. katsoo, että EU:n elintarvikeomavaraisuus ja elintarviketurva sekä kansalaisten tarpeet tyydyttävän kilpailukykyisen ja kestäväen maatalousalan kehittäminen kaikkialle unioniin on säilytettävä strategisina tavoitteina tulevassa YMP:ssä ja että samalla on varmistettava pikaisesti kohtuullinen elintaso viljelijöille;
22. katsoo, että elinkelpoista elintarviketuotantoa ei voi olla olemassa ilman eurooppalaisia viljelijöitä, jotka altistuvat jatkuvasti hintojen epävakaudelle ja ovat suuresti riippuvaisia vakaista markkinoista ja hinnoista sekä riittävästä julkisesta rahoituksesta ja toimista, joilla säilytetään tilojen ja perheviljelmien kilpailukyky;
23. korostaa tässä yhteydessä nuorten viljelijöiden ja uusien tulokkaiden tärkeää roolia Euroopan maatalouden tulevaisuuden varmistamisessa;

Ehdotukset

Maatalousalojen järjestäytyminen ja sopimussuhteinen toiminta

24. katsoo, että alkutuottajat ovat elintarvikeketjun heikoin lenkki, erityisesti kun otetaan huomioon suuri ja entistä keskittyneempi unionin ja kansallisen tason vähittäiskauppasektori, ja että heillä on oltava mahdollisuus ryhmittä ja muodostaa osuuskuntia, tuottajajärjestöjä, omia yhdistyksiä tai toimialakohtaisia organisaatioita;
25. pyytää komissiota helpottamaan sopimussuhteista toimintaa mukauttamalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 42 artiklan mukaisesti EU:n kilpailupolitiikkaa maatalousalan erityistarpeita vastaavaksi siten, että sillä on yhdenmukaiset säännöt ja se pannaan täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa;

26. korostaa, että tuottajien neuvotteluvoimaa on lisättävä elintarvikeketjussa vakiomuotoisilla, avoimilla, tasapainoisilla ja kollektiivisesti neuvotelluilla sopimuksilla, jotta viljelijät saavuttavat aseman, jossa he voivat torjua hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä, edistää kilpailukykyään, parantaa tulojensa vakautta, muodostaa lisäarvoa ja investoida innovointiin;
27. korostaa, että sopimusten voimassaoloajan olisi riittävän pitkä ja niissä olisi vahvistettava hinnat, maksukaudet ja muut maataloustuotteiden toimitusehdot;
28. katsoo, että maatalouden eri aloilla viljelijöiden olisi voitava neuvotella sopimusehdoista kollektiivisesti sellaisten tuottajaorganisaatioiden välityksellä, joiden koko vastaa niiden teollisuus- tai jakeluryhmittymien kokoa, joiden kanssa ne neuvottelevat;
29. panee merkille, että pitkän aikavälin integroitujen hankintaverkkosopimusten, termiinisopimusten ja kiinteällä liikkumavaralla tehtyjen sopimusten mahdollisuudet sekä tuotantokustannuksia heijastavan hintojen lukitsemismahdollisuus tietyksi ajanjaksoksi voivat tarjota maanviljelijöille keinon, jonka avulla he voivat hallita hintavaihteluiden vaikutuksia heidän tuottomarginaaleihinsa;
30. katsoo, että sopimussuhteissa olisi voitava hyödyntää uusia välineitä ja että sopimukseen liittyviä sovittelutyökaluja olisi myös oltava saatavilla;
31. toteaa, että maatalousalojen järjestäytyminen edistää luottamuksen ja vuoropuhelun ilmapiiriä eri toimijoiden välillä (tuottajat, jalostajat ja jakelijat) ja mahdollistaa lisäarvon luominen sellaisten yhteisten toimien avulla, jotka auttavat viljelijöitä ymmärtämään paremmin markkinoita ja tuotantoa, edistämään hyviä käytäntöjä ja markkinoiden avoimuutta, ennakoimaan tuotantomahdollisuuksia, parantamaan tarjonnan hallintaa ja laatimaan unionin sääntelyn kanssa yhteensopivia vakiosopimuksia;
32. kehottaa komissiota edistämään sitä, että EU:n tason toimialakohtaiset organisaatiot voivat yhdessä puolustaa tuottajien etuja aloilla, jotka suuntautuvat eniten rajat ylittävälle markkinoille, kuten hedelmä- ja vihannesalalla;
33. panee merkille eurooppalaisten osuuskuntien toimet, joiden avulla ne ovat saattaneet tuottajia yhteen ja auttaneet parantamaan heidän asemaansa arvoketjussa, ja katsoo, että heitä on kannustettava toimimaan entistä merkittävämmässä roolissa maatalousaloilla ja lieventämään näin markkinoiden liiallisen epävakauden vaikutuksia;

Riskienhallintavälineet

34. suosittelee kehittämään edelleen ilmasto- ja terveysriskien sekä taloudellisten riskien hallintavälineitä ja etenkin erityyppisiä maataloustuotannon riskivakuutuksia, tulojen vakauttamisvälineitä, yksilöllisiä tarjontamekanismeja ja keskinäisiä rahastoja markkinasuuntautuneessa YMP:ssä, jotta voidaan rajoittaa hintojen epävakautta ja edistää eteenpäin suuntautuvaa tilanhoitoa;

35. kehottaa komissiota edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja kehittämään uusia välineitä, jotka eivät ole ainoastaan oikeudenmukaisia, tehokkaita ja nopeasti reagoivia vaan myös viljelijöiden kannalta kohtuuhintaisia ja helposti saatavia, jotta voidaan ehkäistä ja hallita hintojen epävakautteen liittyviä riskejä ja luoda näin perusta YMP:n tulevista uudistuksista käytävälle keskustelulle;
36. korostaa, että tällaisille suorien tukien mukana tuleville välineille on myönnettävä riittävät resurssit, jotta voidaan lisätä maatalouden kestävyttä ja vähentää kriisien jälkikäiteishallinnan tarvetta;
37. katsoo, että alakohtaisesti hallinnoituilla viljelijöiden aloitteesta perustetuilla keskinäisillä rahastoilla voidaan vakauttaa viljelijöiden tuloja jossain määrin, koska heidän tuotteidensa voittomarginaalit vaihtelevat;
38. katsoo lisäksi, että kyseisillä keskinäisillä rahastoilla ei pitäisi korvata unionin tarjoamaa tukea eikä niitä pitäisi yhdistää kansalliseen tukeen;
39. kehottaa myös komissiota tekemään aloitteita tarjoamalla kannustimia tällaisten rahastojen perustamiseksi ja varmistamaan samalla, että kaikki tulevat riskienhallintajärjestelyt noudattavat ja tarvittaessa täydentävät jäsenvaltioiden kansallisella tasolla hyväksymiä vakuutusjärjestelmiä;
40. katsoo, että hintojen epävakautta voidaan hallita myös kansallisella tasolla, ja kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon markkinoiden epävakauden niiden verotussäännöissä antamalla viljelijöille mahdollisuuden luoda yksilöllisiä tarjontamekanismeja, jotka voisiva olla verovapaita;
41. katsoo, että taloudellisesti markkinoiden heikoimmassa asemassa olevia toimijoita ovat erityisesti viljelijät, jotka ovat investoineet tilojensa kehittämiseen;
42. katsoo lisäksi, että olisi otettava käyttöön kassavirtojen tehokkaan tukemisen tai varasäästöjärjestelmän kaltaisia YMP:n mukaisia välineitä, joiden avulla vältetään häiritsemästä investointien dynamiikkaa;
43. korostaa, että tiloilla on varaa innovoida vain, jos pääomakustannukset ovat alhaiset ja saatavilla on jonkin verran likviditeettiä; painottaa tässä suhteessa, että vakaat tulot ovat yksi viljelijöiden luotonsaannin ehto;
44. toteaa, että pankkialan roolilla ja toimilla on välitön vaikutus tuottajiin ja että tilojen kasvava velkaantuminen on alalle lisärasitus hintojen ollessa epävakaut;
45. korostaa, että on tärkeää, että viljelijöille tiedotetaan entistä paremmin maaseudun talouden tukemiseen ja kehittämiseen liittyvästä Euroopan investointipankin keskeisestä roolista ja siitä, kuinka he voivat hyötyä innovatiivisista rahoitusvälineistä;
46. katsoo, että tilojen nykyaikaistamista, kestävyttä ja kilpailukykyä koskevia entistä parempia tietoja on asetettava viljelijöiden ja viljelijäjärjestöjen saataville ja että samalla on järjestettävä riskienhallintaa, markkinatietoja, tuottomarginaaleja ja epävakautta käsitteleviä koulutustilaisuuksia;

47. kehottaa komissiota laatimaan tiiviissä yhteistyössä kansallisten viranomaisten ja viljelijäryhmien kanssa suunnitelman tietoisuuden lisäämiseksi toisen pilarin ja yhden yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti käytettävissä olevista riskinhallintavälineistä;
48. kehottaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia lujittamaan edellä mainittuja näkökohtia tarjoamissaan maatalousalan koulutusohjelmissa ja ammatillisessa koulutuksessa;
49. katsoo, että yksi keino markkinoiden vakauttamiseksi ja hintojen epävakauden vähentämiseksi on varmistaa entistä parempi kysynnän ja tarjonnan välinen tasapaino;

Maatalousmarkkinoiden ja -hintojen seurantakeskukset

50. katsoo, että maatalousmarkkinoiden on oltava avoimia, mikä voidaan periaatteessa saada aikaan siten, että hintoja ja kustannuksia koskevat olemassa olevat tiedot julkaistaan entistä nopeammin sekä tuotannosta jakeluun ulottuvan toimitusketjun kaikkien sidosryhmien kannalta helppokäyttöisellä ja hyödyllisellä tavalla, mikä rajoittaa hinnoilla keinottelua ja hintojen epävakautta;
51. toteaa kuitenkin, että hintojen avoimuus ei itsessään paranna maanviljelijöiden kestävyyttä hintojen epävakautta vastaan tai ratkaise markkinajärjestelyjen rakenteellisia puutteita, kuten kysynnän ja tarjonnan välistä epätasapainoa;
52. kannustaa laatimaan Euroopasta kartan, jossa esitetään tosiaikaisesti markkinoilla olevien maataloustuotteiden saatavuus;
53. suhtautuu myönteisesti siihen, että täydentäviä markkinoiden seurantavälineitä ulotetaan muille aloille;
54. korostaa, että viljelijöille on merkittävää etua hinnanmuodostuksen, hintakehityksen ja tarjonnan kehityksen tuntemuksesta, kun he neuvottelevat sopimuksista muiden sidosryhmien kanssa;
55. suosittelee, että perustetaan koko ketjun tuottajahinnasta lopulliseen myyntihintaan kattavia eurooppalaisia maataloustuotteiden hintaseurantakeskuksia, jotta maatalousmarkkinoita voidaan analysoida kaiken aikaa lohkokohtaisesti;
56. suosittelee, että talouden toimijat otetaan mukaan, kun ajantasaisia ja tarkoituksenmukaisia tietoja kehityksestä sekä lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteita julkaistaan kuukauden ja kahden kuukauden välein asianomaisen alan erityistarpeita vastaavasti;
57. kehottaa komissiota myöntämään seurantakeskuksille tarvittavat resurssit, jotta ne voivat antaa pikemminkin suosituksia kuin pelkästään seurata häiriöitä;

Kriisien ehkäisy- ja hallintavälineet

58. katsoo, että YMP:n perinteiset kriisinhallintavälineet (julkiset interventio-ostot ja yksityinen varastointi) eivät globaalissa taloudessa ole enää riittävän tehokkaita;

59. kehottaa komissiota sen vuoksi kehittämään yhdistettäviä tai täydentäviä julkisen ja yksityisen sektorin välineitä sekä räätälöityjä ja sitovia varhaisvaroituskon mekanismeja, jotta voidaan varmistaa markkinoiden moitteeton toiminta ja torjua markkinakriisejä;
60. katsoo, että komission olisi käytettävä kaikkia sen käytettävissä jo olevia yhden yhteisen markkinajärjestelyn mukaisia välineitä kriisien torjumiseksi;
61. pitää valitettavana kriisivarauksen vähäistä käyttöä, mikä johtuu pääasiassa varainhoitosäännöistä ja erityisesti talousarvion vuotuisuutta koskevasta säännöstä sekä varauksen vapauttamista koskevasta komission harkintavallasta;
62. kehottaa sen vuoksi ottamaan käyttöön EU:n talousarvion ulkopuolisen kriisivarauksen ja käyttämään sitä kriisinhallintavälineiden rahoituslähteenä;
63. toteaa, että suhdanteita tasoittavat toimenpiteet kriisien ehkäisyä ja hallintaa koskevinä välineinä yhdessä riskienhallinnan välineiden kanssa ovat toimia, joiden avulla EU voi puuttua maatalousmarkkinoihin ylivoimaisen esteen muodostavien kriisien yhteydessä välttääkseen huomattavat hinnanalennukset;
64. kehottaa komissiota tekemään tutkimuksen siitä, miten voidaan kehittää mekanismeja, joilla ehkäistään ja torjutaan hintojen epävakaudesta johtuvia kriisejä käyttämällä suhdanteita tasoittavia tukia, ja lisäämään vuotuisten talousarvioiden joustavuutta monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa, jotta voidaan ottaa huomioon suhdanteita tasoittava tuki;
65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Eurooppalaiset maanviljelijät altistuvat yhä enemmän riskeille

Maatalous on riippuvainen biologisista prosesseista. Siihen vaikuttavat suurelta osin ilmasto-olosuhteet sekä kasvi- ja eläintaudit¹. Nämä luonnolliset tekijät ovat maanviljelijöiden hallitsemattomissa. Maatilojen suorituskyvyn kehitys on näin ollen huomattavasti epävarmempaa kuin muiden talouden alojen yritysten tapauksessa. Tulojen epävarmuus vähentää investointeja ja innovointia ja saattaa vaarantaa maatilojen taloudellisen elinkelpoisuuden. Lisäksi maataloustuotannon vaihtelut merkitsevät sitä, että maatalousmarkkinoilla on luontainen taipumus epävakautteen. Vallitsee laaja yhteisymmärrys siitä, ettei liiallinen epävakaus hyödytä tuottajia (koska se muuttaa markkinasignaaleja ja tekee tuloista epävarmoja) eikä kuluttajia (koska se vaikuttaa heidän mahdollisuuksiinsa hankkia haluamaansa ravintoa).

Epävakaus on monitahoinen ilmiö, jonka syyt ovat moninaiset ja joiltakin osin kiistanalaiset. Sen jälkeen, kun maataloustuotteiden maailmanmarkkinahinnat nousivat rajusti vuosina 2007–2008, mistä seurasi voimakasta hintojen epävakautta, tämä ilmiö on päätyntä kansainvälisen poliittisen asialistan keskiöön² varsinkin siksi, että sillä saattaa olla vaikutusta maailmanlaajuiseen elintarviketurvaan³. G20-ryhmä hyväksyi näin ollen vuonna 2011 toimintasuunnitelman elintarvikkeiden hintojen vaihtelusta ja maataloudesta, jonka pohjalta luotiin maatalousmarkkinatietojärjestelmä (MARS), jolla pyritään lisäämään maataloustuotemarkkinoiden avoimuutta⁴.

Joudumme todennäköisesti varautumaan lähivuosina siihen, että markkinoilla vallitseva epävarmuus kasvaa ja että taloudelliset ja ilmastoon liittyvät riskit ovat yhä suurempia. Maataloustuotteiden kaupan kasvava maailmanlaajuistuminen aiheuttaa terveysriskejä (tautien leviäminen) sekä tarjonnan tai kysynnän ulkoisten häiriöiden riskejä, jotka ovat yhteydessä EU:n kaupan, diplomatian tai kehitystyön alalla harjoittamaan ulkopoliitiikkaan.

Tämän vuoksi maatalouden riskienhallintavälineet ovat uudelleen huomion kohteena. Tätä kasvavaa kiinnostusta lisää näiden välineiden asteittainen sisällyttäminen maatalouspolitiikkaan, kuten vuoden 2014 Farm Bill -lakialoitteen (Yhdysvaltain maatalouspolitiikka) yhteydessä sekä kautta 2014–2020 koskevassa uudessa YMP:ssä.

YMP ja hintojen epävakaus

Alun perin YMP:lle oli tunnusomaista markkinoiden voimakas sääntely. Järjestelmän keskiössä olivat aluksi takuuhinnat. Takuuhintojen ansiosta maanviljelijät tiesivät saavansa tuotteistaan vähimmäishinnan kriisiaikoina.

YMP:tä on aikojen kuluessa uudistettu merkittävästi eri sykleissä ja uudistukset ovat muuttaneet järjestelmän toimintaa perinpohjaisesti.

---

¹ Climate Change Fifth Assessment Report, GIEC 2014.

² 'How to tackle price and income volatility for farmers? An overview of international agricultural policies and instruments' (Farm Europe, 2016).

³ 'The 2024 prospects for EU agricultural markets: drivers and uncertainties' (Tassos Haniotis, 2014).

⁴ G20-ryhmän ministerikokouksen julistus, vuosi 2011.

Ensimmäisessä syklissä (mukaan lukien McSharryn uudistus vuonna 1992 sekä Agenda 2000) takuuhinnat korvattiin tuotantoon sidotuilla suorilla tuilla YMP:n keskeisenä mekanismina.

Toiseen sykliin sisältyi vuonna 2003 toteutettu Fischlerin uudistus, jolla käynnistettiin prosessi suorien tukien irrottamiseksi tuotannosta (tilatukijärjestelmä). Vuonna 2009 toteutettu niin kutsuttu terveystarkastus jatkoi tätä kehitystä ja johti YMP:n tietynasteiseen mukauttamiseen varsinkin maataloushintojen ja -kustannusten kasvavaa epävakautta koskevilta osin. Sen myötä otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön toimenpidekokonaisuus, jolla pyritään hallitsemaan riskejä ensimmäisen pilarin puitteissa (vakuutukset ja keskinäiset rahastot satovahinkojen, ympäristövahinkojen ja eläintautien varalta – asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artikla).

Kolmannen syklin käynnisti vuonna 2013 toteutettu uudistus, jolla määriteltiin YMP kaudeksi 2014–2020. Nykyisessä YMP:ssä on säilytetty kahden pilarin järjestelmä. Siinä on otettu käyttöön rakenteeltaan uusi suorien tukien järjestelmä (joka on tarkemmin kohdennettu, oikeudenmukaisempi ja ympäristöystävällisempi), yhteisen markkinajärjestelyn turvaverkkoa on uudistettu ja maaseudun kehittämispolitiikkaa on tarkistettu.

Näiden uudistusten johdosta YMP alkoi vähitellen painottua enemmän markkinoihin. Tässä tilanteessa alettiin ensimmäistä kertaa pohtia riskienhallintavälineiden mahdollista roolia epävakauden torjunnassa ja tulojen vakauttamisessa.

Nykyisen YMP:n riskienhallintavälineet

YMP sellaisena, kuin sen on vuoden 2013 uudistuksen jälkeen, tarjoaa joukon uusia riskienhallintatoimenpiteitä toisen pilarin puitteissa (maaseudun kehittäminen)¹. Jäsenvaltioilla on käytettävissään joukko toimenpiteitä tuotantoon tai markkinoihin liittyviin riskeihin varautumiseksi tai tulojen vakauttamiseksi eri välineiden kautta (vakuutukset ja keskinäiset rahastot – asetuksen (EU) N:o 1305/2013 36 artikla). Jäsenvaltiot päättävät itse, sisällyttävätkö ne maaseudun kehittämistä koskeviin kansallisiin tai alueellisiin ohjelmiinsa vai eivät. Asetuksen 37–39 artiklassa käsitellään sato-, eläin- ja kasvivakuutuksia, keskinäisiä rahastoja ja uutta tulojen vakauttamisvälinettä (joka perustuu keskinäisiin rahastoihin suoritettaviin maksuosuuksiin).

Vakuutuksia koskevan 37 artiklan ja keskinäisiä rahastoja koskevan 38 artiklan mukaista tukea myönnetään ainoastaan sellaisten menetysten kattamiseksi, jotka aiheutuvat epäsuotuisista sääoloista, eläin- tai kasvitautista, tuholaisvahingosta taikka ympäristövahingosta, tai direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitautien tai tuholaisen hävittämiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Tulojen vakauttamisväline (39 artikla) on ensimmäinen tapaus, jossa YMP sivuaa tulojen takaamisjärjestelmää, jollainen on otettu käyttöön Yhdysvaltain maatalouspolitiikassa. Tukea myönnetään vain, jos tulot laskevat yli 30 prosenttia yksittäisen viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden vuotuisista keskituloista, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.

---

¹ Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 37, 38, 39, 40 ja 41 artikla.

On syytä ottaa huomioon, ettei keskinäisten rahastojen alkupääomaa voida kattaa edes osittain julkisista varoista. Vakuutusten tai keskinäisten rahastojen jälleenvakuutukseen ei myöskään voi saada tukea maaseudun kehittämisrahastosta.

Jäsenvaltioiden toteuttamat riskienhallintatoimenpiteet

Koska uudet riskienhallintatoimenpiteet sisältyvät toiseen pilariin, jäsenvaltiot voivat toteuttaa niitä vapaaehtoisesti. Terveystarkastuksen yhteydessä käyttöön otetut ensimmäiset riskienhallintatoimenpiteet olivat vain osittainen menestys, koska harva jäsenvaltio käytti kyseisiä uusia välineitä kaudella 2007–2013.

Nykyisen YMP:n välineistä voidaan todeta viimeisimpien käytettävissä olevien tietojen perusteella, että 12 jäsenvaltiota on käyttänyt niitä (yhdeksän kansallisella ja kolme alueellisella tasolla). Siihen on käytetty julkisia varoja yhteensä 2,7 miljardia euroa (joista 1,7 miljardia on peräisin maaseudun kehittämisrahastosta).

Vaikka nämä menot ovat kasvaneet aiemman YMP-järjestelmän puitteissa käytettyihin varoihin verrattuna, ne vastaavat vieläkin vain 0,4:ää prosenttia YMP:n menoista (ja alle 2:a prosenttia toisen pilarin menoista).

Esittelijän kanta

Esittelijän mielestä nykyisen YMP:n toisen pilarin riskienhallintavälineet eivät sovellu hintojen epävakaudesta maanviljelijöiden tuloille aiheutuvien seurauksien rajoittamiseen.

Esittelijä uskoo, että maataloustuotteiden hintojen epävakaudesta on yksi pääasiallisista syistä lukuisien eurooppalaisten maanviljelijöiden tämänhetkiseen dramaattiseen tilanteeseen. Esittelijä katsoo, että on EU:n tehtävä etsiä ratkaisuja tähän ilmiöön esimerkiksi juuri YMP:n avulla.

Esittelijän kunnianhimoisena tavoitteena on laatia sellainen asiakirja, joka olisi kaikkien maanviljelijöiden näkökulmasta ymmärrettävä ja joka voisi poikia ideoita YMP:n seuraavaa uudistusta silmällä pitäen. Tätä tarkoitusta varten esittelijä on omaksunut käytännönläheisen näkökulman ja ehdottaa lyhyttä, selkeää ja tiivistä tekstiä, jossa esitetään seuraavat kolme keskeistä ajatusta:

- maatalousalojen järjestäytymisen ja sopimussuhteisen toiminnan vahvistaminen,
- maanviljelijöiden tulojen turvaaminen paremmin ottamalla käyttöön hintojen epävakauteen mukautettuja riskienhallintavälineitä,
- markkinoiden avoimuuden parantaminen hintaseurantakeskuksia perustamalla.

Esittelijä on vakuuttunut siitä, että selkeän viestin lähettämiseksi komissiolle, neuvostolle ja ennen kaikkea kansalaisille ja erityisesti maanviljelijöille on tarpeen omaksua käytännönläheinen lähestymistapa ja käsitellä vain yhtä aihetta eli välineitä, joilla voidaan torjua hintojen epävakautta.

Esittelijän tarkoituksena on estää mahdollisimman pitkälti tätä aihetta, eli epävakautta, häviämästä muiden käsiteltävien, maatalousmarkkinoihin liittyvien aihekokonaisuuksien joukkoon. Parlamentin lähettämän lopullisen viestin tehokkuuden ja selkeyden vuoksi esittelijä on päättänyt rajata mietinnön aiheen mahdollisimman suppeaksi.

Tämän vuoksi hän ei ehdota kriisinhallintatoimenpiteitä. Se on toinen aihe, jota voidaan käsitellä jonkin muun parlamentin käsittelemän asiakokonaisuuden puitteissa. Esittelijä on tästä syystä päättänyt olla käsittelemättä suhdannepoliittisia tukia, jotka katsotaan kriisinhallintatoimenpiteiksi.

Lisäksi esittelijä katsoo, että hintatason muodostuminen ja vahvistuminen ovat toinen aihe, eikä hän sen vuoksi käsittele maatalousmarkkinoilla havaittua hintojen laskusuuntausta.

7.9.2016

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

YMP-välineistä hintojen epävakauden vähentämiseksi maatalousmarkkinoilla (2016/2034(INI))

Valmistelija: Nedzhmi Ali

EHDOTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että viimeaikainen äärimmäinen hintojen epävakaas maailman maatalousmarkkinoilla aiheuttaa kasvavaa ja toistuvaa uhkaa maailman elintarviketurvalle ja lisää markkinoiden haavoittuvuutta, heikentää investoimista ja nykyaikaistamista sekä vaikeuttaa uusien toimijoiden tuloa maatalousalalle ja sukupolvenvaihdoksia;
- B. toteaa, että tuottajahintojen ja viljelijöiden tulojen suuri epävakaas liittyy markkinoiden perustekijöihin eli kysyntään ja tarjontaan, joiden vaikutukset ovat tuntuneet 1990-luvulta lähtien, koska maatalous on lähentynyt markkinoita YMP:n yhteisten markkinajärjestelyjen sääntelyn purkamisen ja unionin kauppapolitiikasta johtuneen kansainvälisille markkinoille avautumisen seurauksena; toteaa, että tuottajahintojen ja tulojen epävakautta voivat kuitenkin lisätä myös muut makrotaloudelliset tekijät, yleinen poliittinen ja lainsäädännöllinen ympäristö, geopolitiikka ja kauppasaarrot sekä maataloustuotteilla keinottelu, sillä rahoitusvarojen tapaan myydyt maataloustuotteet ovat alttiita niihin liittyvien raaka-ainemarkkinoiden (esimerkiksi energia- ja metallimarkkinoiden) häiriöille;
- C. katsoo, että hintojen epävakaas lisää viljelijöiden tulojen ennakoimattomuutta ja aiheuttaa huolta eurooppalaisille viljelijöille, joiden kustannukset pysyvät korkeina;
- D. ottaa huomioon, että äärimmäisten sääilmiöiden lisääntyminen ja ilmastonmuutoksen vaikutukset maataloustuotannon määrään sekä rakenteelliset tekijät, kuten energian ja lannoitteiden hinnat, valuuttakurssit tai korkotasot, lisäävät haavoittuvuutta; katsoo, että viljelijöitä olisi kehotettava valvomaan tarkemmin tilojensa tuotantopanosten käyttöä, sillä niiden ostaminen on kallista ja ne voivat aiheuttaa ympäristöhaittoja;

- E. toteaa, että maidontuottajat ovat kärsineet valtavia tappioita Venäjän tuontikiellon ja vuoden 2015 tuhoisan kuivuuden seurauksena;
- F. ottaa huomioon, että suurelle osalle tiloja on määrätty ankaria sakkoja maitokiintiöiden ylittämisestä kaudella 2014/2015;
- G. ottaa huomioon, että sianlihantuottajat ovat kärsineet useiden kuukausien ajan alhaisista ostohinnoista, jotka johtuvat Venäjän tuontikiellosta ja ennen kaikkea afrikkalaisesta sikarutosta;
1. korostaa, että EU on maailman suurin maatalouselintarvikkeiden tuoja ja viejä mutta YMP:n maaseudun kehittämisohjelmien käytöllä ei ole oikein onnistuttu saavuttamaan tavoitteita, jotka koskevat vakuutuksia, keskinäisiä rahastoja ja viljelijöiden tulojen vakauttamisjärjestelmiä;
  2. huomauttaa, että suorilla tuilla viljelijöiden talous voidaan edelleen pitää kohtuullisen vakaana erityisesti pitkinä alhaisten hintojen kausina; katsoo, että suorilla tuilla on saatu parempi vastine kuin aiemmilla suorilla markkinatoimenpiteillä; korostaa lisäksi, että suorien tukien olisi pysyttävä vuoden 2020 jälkeen YMP:n välineenä, jolla tuetaan ja vakautetaan maataloudesta saatavia tuloja, korvataan EU:n tiukkojen (tuotantotapoja, erityisesti ympäristövaatimuksia koskevien) vaatimusten täyttämiseen liittyviä kustannuksia ja säilytetään maataloustuotanto muita heikommassa asemassa olevilla alueilla; toteaa, että näin ollen suorilla tuilla olisi pyrittävä takaamaan maatalouden taloudellinen vakaus sekä elintarviketurva ja ympäristöturvallisuus; korostaa tässä yhteydessä, että suorien tukien määrrien saattaminen samalle tasolle on tarpeen tasapuolisten kilpailuedellytysten takaamiseksi EU:n sisämarkkinoilla sekä kestävä hyödyntämisen varmistamiseksi;
  3. kehottaa parantamaan synergioita YMP:n ja unionin muiden politiikkojen, erityisesti energiaa, vesihuoltoa, maankäyttöä, luonnon monimuotoisuutta ja ekosysteemejä sekä syrjäisten ja vuoristoalueiden kehittämistä koskevien politiikkojen välillä;
  4. vaatii maatalousmarkkinoille nykyistä suurempaa avoimuutta, jotta hintoja koskevat tiedot ovat kaikkien sidosryhmien, myös kuluttajien, saatavilla; kehottaa tässä yhteydessä komissiota arvioimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön avoin maataloustuotteiden hintakehityksen seurantajärjestelmä, jota sovellettaisiin tuotannosta jakeluun;
  5. kehottaa komissiota tekemään tiiviisti yhteistyötä kansallisten viranomaisten ja viljelijäryhmien kanssa viljelijöiden tulojen turvaamista koskevan järjestelmän luomiseksi lisäämällä tietoisuutta ja ymmärrystä ja käyttämällä enemmän riskinhallintavälineitä, kuten kriisien ehkäisy- ja hallintavälineiden ohella käytettävät vakuutukset ja keskinäiset rahastot, mikä muuttaisi vuosien 2014–2020 YMP:n uudistuksessa tähän mennessä toteutettuja toimia; katsoo, että mahdollisen tulevan riskinhallintajärjestelyn on noudatettava ja tarvittaessa täydennettävä kansallisella tasolla hyväksytyjä jäsenvaltioiden vakuutusjärjestelmiä, jotta ei vaaranneta kaikkea tähän mennessä saavutettua;
  6. katsoo, että hintojen liiallisen epävakauden torjunta edellyttää uusia ratkaisuja, joilla parannetaan markkinoiden toimintaa ja joissa otetaan käyttöön erilaisia julkisen ja yksityisen sektorin välineitä, joita voidaan myös yhdistää toisiinsa ja/tai jotka voivat

täydentää toisiaan; toteaa, että kuten käynnissä olevat erittäin vakavat maatalouskriisit ovat osoittaneet, seuraavassa YMP:ssä on välttämättä otettava käyttöön uusia kriisien ehkäisymekanismeja ja markkinoiden sopeuttamismekanismeja, jotka soveltuvat erilaisiin tuotanto-olosuhteisiin, jotka ovat joustavia ja tehokkaita, jotka voidaan ottaa nopeasti käyttöön ja joita voidaan käyttää tarpeen mukaan suurten markkinahäiriöiden korjaamiseen;

7. kehottaa harkitsemaan unionin yleisen talousarvion varojen (tai niin kutsutun kriisivarauksen) käyttöä näiden ja maatalousmarkkinoiden tilanteen parantamiseksi tarkoitettujen komission muiden toimien rahoituslähteenä;
8. kehottaa laatimaan Euroopasta kartan, jossa esitetään tosiaikaisesti markkinoilla olevien maataloustuotteiden saatavuus niiden tuotannosta jakeluun;
9. katsoo, että olisi syytä luoda viljelijöille pakollinen säästöjärjestely, joka korvaisi nykyisen unionin kriisivarauksen ja josta katettaisiin kaikenlaiset riskit osaksi suorien tukien avulla siten, että hyvinä vuosina jätetään käyttämättä varoja, jotka voidaan ottaa käyttöön vaikeina aikoina;
10. korostaa, että on olennaisen tärkeää saattaa jäsenvaltioiden suorien tukien määrät samalle tasolle, jotta varmistetaan tasapuoliset kilpailuedellytykset unionin sisämarkkinoilla sekä tasapuoliset edellytykset maatalouden resurssien kestäväälle hyödyntämiselle unionin tasolla;
11. katsoo, että humanitaarinen elintarvikeapu voi toimia tuottajille hyödyllisenä turvaverkkona;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan merkittävää maataloustuotteiden hintojen epävakautta perustamalla eurooppalaisia maataloushintojen seurantakeskuksia eri aloja varten, parantamalla eurooppalaista elintarvikkeiden hintojen seurantavälinettä ja torjumalla maataloustuotteiden hinnoilla keinottelua; katsoo, että ajoissa saadut markkinatiedot voivat parantaa viljelijöiden valmiutta reagoida markkinoiden epävakauteen ja tehdä sen mukaisia suunnitelmia;
13. vaatii lujittamaan ja ottamaan nopeammin käyttöön interventiovälineitä viljelijöiden tulojen tukemiseksi vakavista luonnonkatastrofeista kärsivillä alueilla;
14. katsoo, että maaseudun kehittämisohjelmasta annettava rahoitus olisi kohdennettava sen varmistamiseen, että viljelijät saavat tarvitsemansa koulutuksen voidakseen käyttää riskinhallintavälineitä asianmukaisesti; katsoo, että näin viljelijöillä olisi mahdollisuus ennakoida paremmin ja hallita hintojen epävakautta;
15. vaatii konkreettisia välineitä, joilla eurooppalaisiin viljelijöihin kohdistuvia hintojen epävakaudesta aiheutuvia kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia voidaan vähentää;
16. kehottaa komissiota analysoimaan ja arvioimaan eurooppalaisten maatalousalan perushyödykkeiden johdannaismarkkinoiden suojaamista koskevat toiminnot ja niihin liittyvät infrastruktuurit fyysisillä maatalousmarkkinoilla.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	31.8.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 31 -: 5 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Isabelle Thomas, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni, Auke Zijlstra
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Xabier Benito Ziluaga, Giovanni La Via, Stanisław Ożóg, Pavel Poc, Ivan Štefanec, Tomáš Zdechovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	David Coburn, Estefanía Torres Martínez

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	8.11.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 29 -: 11 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Elisabeth Köstinger, Urszula Krupa, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Florent Marcellesi, Mairead McGuinness, Nuno Melo, Giulia Moi, Ulrike Müller, Maria Noichl, Marijana Petir, Bronis Ropè, Jasenko Selimovic, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Marco Zullo
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Angélique Delahaye, Jean-Paul Denanot, Jørn Dohrmann, Ivan Jakovčić, Norbert Lins, Gabriel Mato, Stanislav Polčák, Annie Schreijer-Pierik, Vladimir Urutchev